

ODAŰT

Aradi Kamaraszínház:
Gyerekessegek
Csillagbörtön

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

Az Aradi Kamaraszínház idén is bemutatott egy darabot a Csillagbörtönben. A *Gyerekessegek* (írta Raymond Cousse) a címével ellentétben nem gyerekeloadás. Ahogy az Aradi Kamaraszínházról megszokhattuk: odaűt. Aztán tartanod kell a másik orcádat is. Lung László Zsolt hihetetlen sokoldalúsággal játszik egy kisfiút, aki a barátjával, Marcellal megélt közös kalandokat meséli el: a kiskamaszkori szexualitást – kulcslyukon kilesni Marcell nővérét a mézárós inasával, felsőbbévesek szexuális játékszerévé válni egy cigarettáért, kérdegetni a papot: mi a lélek és hol van a paradicsom. Marcell meghal, de ezt a történet hőse valahogy nem képes felfogni, meglátogatja a barátját, aki az ágyban fekszik, körülötte gyertyák és fehér virágok – mindössze annyit kérdez,

hogyan fekdhet Marcell cipőben az ágyban, amikor az nem szokás? Barátja halálát annyira nem tudja elfogadni, hogy még a temetés után is becsönget hozzájuk, hogy elhívja őt játszani.

Mindez pedig történt a civil nézők és a fogvatartottak szeme láttára és füle hallatára a Csillagbörtön nyomasztó terében.

Az Aradi Kamaraszínház eddigi összes előadása – *Rudolf Hess tízparancsolata*, *Emberi hang*, *A ló meghal, a madarak kirepülnek* – mind a THEALTER programjának legjobb, ha nem legeslegjobb darabjai közül valók. Szerettem mindegyiket, de úgy, hogy még egy-két évvel később is bele tudok borzongani. Mit kívánhatnék többet?

NYEMCSOK ÉVA ESŐ

» A THEALTER ma programja (JULIUS 22., CSÜTÖRTÖK)

» **Érzékelés: bevezetés a fizikai és mozgástréning módszerébe** • Pinceszínház (11:00 - 14:00)

» **Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): Vonaton (utcajátékok tolnaiul)** • Klauzál tér (17:00 - 17:45)

» **Metanoia Artopédia (Szeged): Tizenhárom hónap (házi őrizetben)** • Artopéd Műterem (18:00 - 19:00)

» **Unokák Színháza (Debrecen): F.A.L.** • Pinceszínház (19:30 - 20:30)

» **Andaxínház: Nincs mitől félni** • Régi Zsinagóga (21:00 - 22:00)

A THEALTER FESZTIVÁL TÁMOGATÓI:

Szeged MJV Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Oktatási és Kulturális Minisztérium • Pécs 2010 – Európa Kulturális Fővárosa • Szegedi Hőszolgáltató Kft. • Open Society Institute (OSI) • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városkép Kft. • Román Kulturális Intézet • József Attila Kör (JAK) • Lengyel Intézet • Grotowski Intézet • Orlik Irodatechnika • Tisza Hotel

Médiatámogatók: delmagyar.hu • Factory Creative Studio • Magyar Színházi Portál www.szinhaz.hu

Partnereink: Grand Café • Híd Étterem & Bistro

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: Révész Róbert
kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

VISSZA! VISSZA! VISSZA!

Könyök kanyar – Urbán András Társulata

Tolnai Ottó írja a Lettre hasábjain, 1999 nyarán – tehát négy évvel a mostani, tizenharmadik Thealter előtt: „Édesapám 13-ban született, a feleségem április 13-án, 13-ban neveztek ki Csáthot fürdőorvosnak [...], én a 13-as számú házban lakom Palicson, egy szép villában, amit Homokvárnak neveztem el. Ugyanis salakbetonból van, nagyon rossz az állaga, ahogy a szomszédom mondta, megszikkadnak a falai, könnyen homokká változik. [...] Mondom, ez az én 13-as házam-váram is ugyanolyan veszélyes, noha amikor beköltöztünk, az egészet betonkeretbe tettük. Nemrég, amikor egy kis földrengés rázta meg környékünket, fölugrottam, papírjaimhoz rohantam, hogy megnézzem, hullott-e rájuk homok, mert ha hullott, omlani kezdett a homokvár, megkezdődött az általános omlás. Elindult homokóráim visszaszámlálása. A papírosaimon talált homokszemeket rendszeresen megszámoztam, mértem, milyen időközökben pottyannak, zuhannak alá. Mindinkább úgy éreztem magam, akárha egy óriás, ám felettébb szűk nyakú homokórába zártak volna.”

Az elrendelés tegnap este is tizenhárom fokos szöveget zárt; ekkora hegyesszögbe épp úgy belefér egy esőharapta fesztiválnytány, mint Tolnai Ottó drámai számmisztikája Urbán Andrásék előadásában. A Könyök kanyarban, amelyről a történet szól, ház állott, most – hogy a Törökországból jövő (vagy Törökországba menő?) kamion beleszállt – kőhalom. Az összehullott gerendák fura szöveget adnak ki, mely mind-

azonálta belakott koordinátarendszer, élettér kell legyen. A lelkek planktonokként folyadoznak a malteres romok közt a holdfényben. Az athéni csonkajugoszláv nagykövetség stílbútorait idéző fakeretek is éppen úgy fogják közre a szereplők testét, ahogy a deszkalabirint az egész cincáréletüket.

LISZKA TAMÁS

Ezt eszi, ezt kapja – Búcsú levél

A Volt Fesztivál címadóit plagizálva megrendezem a Lesz Fesztivált, azokat a zenekarokat hívom meg, akik majd negyven év múlva alakulnak és játszanak. Negyven év: mi lesz a Thealterból évek múlva, hiszen már tizenhárom éve jelen van, egy fejezet, maga a tárgyalás, a szövegtörzs a város másfél évtizedének rövid történetében. Egy fejezet és hosszú, állhatatos küzdelem a zsináért, hogy felkerülhessen újra az Alterra zászlaja, mi pedig minden este győzelmi ünnepet ülünk, mert a taps az előadások után a Thealternek is szól, azoknak, akik ki- és megfőzték, és azoknak is, akik megették, neked is, kedves barátom, aki jelenléteddel megtisztelsz, tapsoddal megköszönöd, jó hírt elviszed. S szól a taps azoknak is, akik estéről estére tépik a jegyet, hozzák-viszik a kulcsot, kiteszik az újságot, letörlik a széket, felkapcsolják a fényeket, kihúzzák a kábeleket, kirakják a plakátot, hogy te meg hazavihesd, és szól a taps a színháznak, hiszen a színház ünnepe ez, a színházé, amit oly multhatatlanul szeretünk.

Rovatunkban napról napra visszatekintünk a 20 éves THEALTER Fesztivál múltjába az EX-STASIS néhány cikkrészletén keresztül.